

Imatge de Joan Mayoral

Franca Masu

Filla d'artista i professora de literatura reconvertida en cantant apassionada, Franca Masu és l'exponent més internacional de la llengua i cultura catalanes vigents a l'Alguer. La Masu cantant i autodidacta es troba el 1995 amb un grup de jazzístics sards, amb qui comença a presentar-se com a cantant apassionada pel jazz. El 1996 descobreix la bella sonoritat cantada del català, la mateixa llengua que, aïllada durant segles, s'ha conservat a la seva Barceloneta de

Sardenya, l'Alguer. A més dels seus orígens en el jazz i de la seva eminent mediterraneïtat sonora, entre les seves preferències musicals, mostra especial predilecció pel fado, que perfecciona i en la interpretació del qual es revela com una de les millors artistes italianes, a més d'aproximacions eloqüents al tango argentí.

Juntament amb el productor Mark Harris publica, l'any 2000, el seu primer àlbum, *El Meu Viatge*. Aquest àlbum es presenta a Catalunya en el Mercat de Música Viva de Vic i obté de la SGAE i de Ràdio 4 Barcelona una menció especial com a millor obra debutant. També la revista musical *Enderrock* la qualifica entre les millors novetats.

El 2003 publica *Alguímia* en col·laboració amb el mandolinista Mauro Palmas i el contrabaixista Salvatore Maltana. Franca Masu consolida en aquest disc, ric en suggestions sonores mediterrànies, l'ús de la llengua catalana com a vehicle d'expressió artística i suscita un èxit de públic i de crítica notable, participant en nombrosos festivals i cites internacionals. Arran d'aquest treball obté el Premi Maria Carta del 2004.

Aquamare (2006) és el seu tercer treball. Amb ell, la cantant es presenta al públic com a autora de gairebé totes les cançons. Franca Masu denota també en aquest treball una gran versatilitat en aproximar-se a peces musicals ben diverses entre si per l'estil, el gènere o fins i tot la llengua. L'àlbum constitueix una lectura ben particular, confirmada per una selecció musical oberta al mestissatge, amb composicions adreçades a l'exploració de nous territoris sonors, tot conservant alhora el sentit preeminent de la tradició.

L'any 2003 coincideix amb Fausto Beccalossi, un dels acordionistes més interessants de l'escena italiana, i Oscar del Barba, amb qui actua en nombroses i assenyalades ocasions. Ensenms, han realitzat un àlbum al 2008 dedicat exclusivament al tango, titulat *Hoy Como Ayer*, que també compta amb la participació del gran violinista Carlo Cantini de l'Arké Strings Quartet.

Recentment, el seu interès s'ha centrat també en la recuperació d'imatges antigues filmades de la vella ciutat de l'Alguer. Ha realitzat un documental de muntatge amb el títol *Pregàries*, que avui s'ha convertit en un film- concert amb la música de Daniele di Bonaventura.